

ANTAKYA ROTARY KULÜBÜ

HAFTALIK KULÜP BÜLTENİ

SAYI : 39

NİSAN-2019

Rotary

İLHAM KAYNAĞI OLALIM

Gülnaz & Naim HABİP
Antakya Rotary Kulübü
2018 & 2019 Dönem Başkanı

BAŞKANIN MEKTUBU

Harika bir hafta...

Birinci gündemimiz kompozisyon yarışması. Şuppiluluma kompozisyon yarışması nihayetlendi. Jürimiz arkeolog Josef Naseh ve Kenan Yurttagül, edebiyat öğretmeni ve sekreterimiz Sefer Kaplan iki kategoride birincileri seçti. Gençlerde Damla Aslan, yetişkinlerde Sevgi Ulus birinci oldular. Mansiyon ödülüne Ahmet deveci ve Salih Çolakoğlu'nun kompozisyonları layık görüldü. Hatay il Kültür ve Turizm Müdür'ü Hüsnü Işıkgör'ün de katıldığı bir tören yapıldı. Basının da ilgi gösterdiği tören, son derece samimi ve heyecan verici geçti. Törende söz alan Hüsnü Işıkgör bu yarışmanın önemine değinerek aslında uluslararası çapta

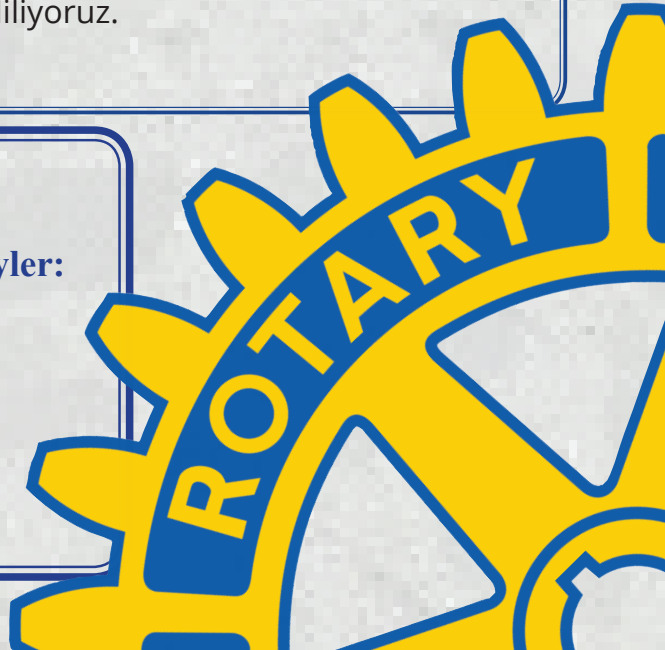
yapılması gerektiğini ifade etti. Derece alan kompozisyonların da okunduğu törende birincilere ödülleri Hüsnü Işıkgör, Jozef Naseh, Kenan Yurttagül ve Governör yardımcımız Süleyman Çolakoğlu verdi. Bu hafta diğer bir gündemimiz Bes ve Asambleye katılan gelecek dönem başkanının izlenimleriydi. Helda Deveci büyük bir çoğunluğun katıldığı Bes ve Asamble'nin son derece eğitici geçtiğini söyledi. Dönem tema ve logosunun belli olduğu Asamblede "Rotary Dünyayı Birleştirir" ve "Her şey güzel olacak" söylemlerinin sık kullanıldığı başarılı bir dönem diliyoruz.

Sevgi ve saygılarımla...

DÖRTLÜ DENEY

"Düşündüğümüz, söylediğimiz veya yaptığımız şeyler:

- 1) Gerçeğe uygun mu?
- 2) İlgililerin tümü için adil mi ?
- 3) İyi niyet ve daha iyi dostluklar sağlayacak mı ?
- 4) İlgililerin tümü için yararlı mı?"

Barry RASSIN
(U.R. Başkanı 2018-19)

N. Altan ARSLAN
(U.R.2430.Bölge Guvernörü 2018-19)

Süleyman ÇOLAKOĞLU
(17.Grup Guvernör Yardımcısı)

Gülnaz HABİP
Başkan

Helda DEVECİ
As Başkan

Sefer KAPLAN
Kulüp Sekreteri

Firuz HARBİYELİ
Kulüp Saymanı

Orhan GÜNAL
G D B

KOMİTELER

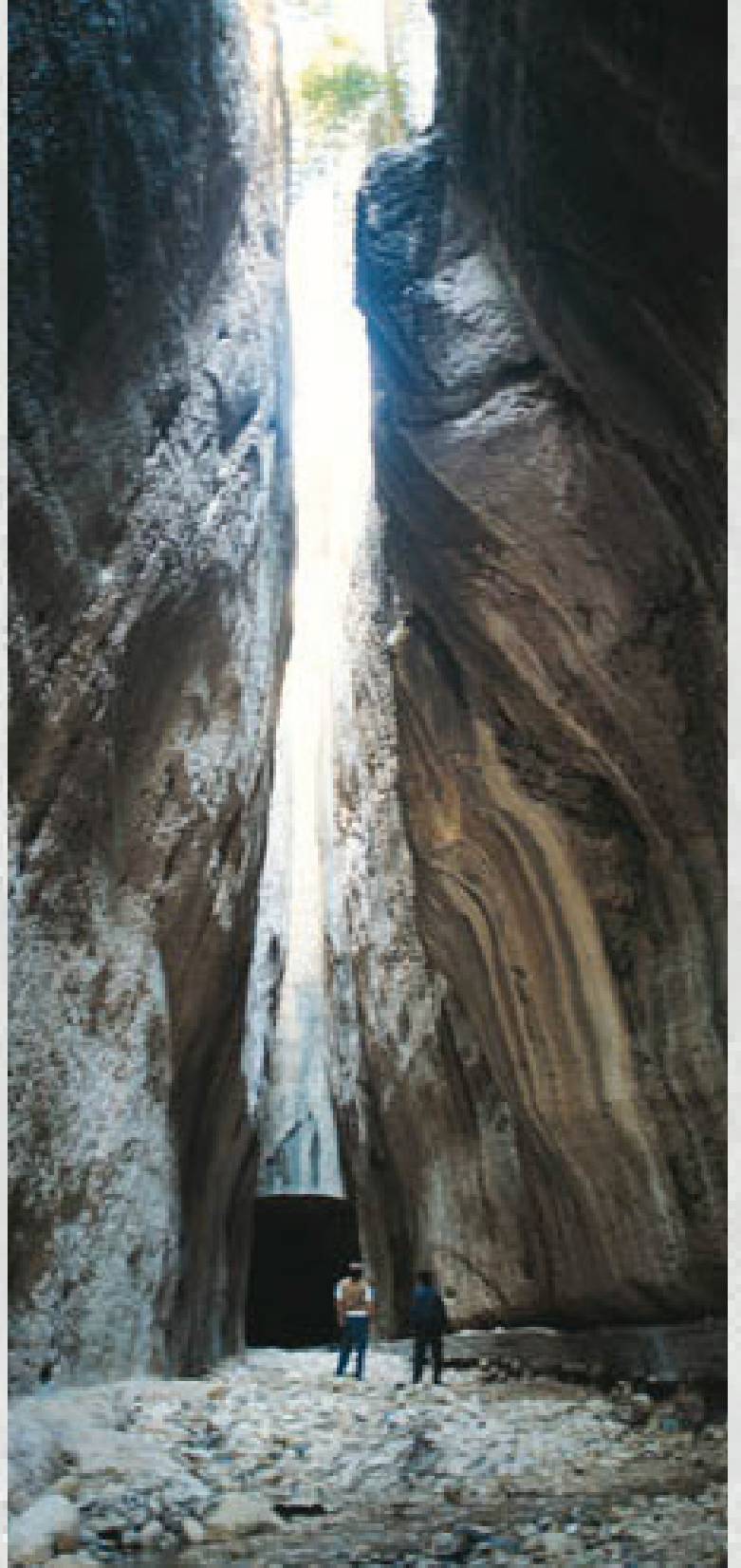
Kulüp Yönetim Komitesi
Rtn. Tevfik PEHLİVAN

Kulüp Üyelik Komitesi
Rtn. Özgür Deniz EMİR

Kulüp Hizmetleri Komitesi
Rtn. Salih ÇOLAKOĞLU
Rtn. Renan HARBİYELİ

Halkla İlişkiler Komitesi
Rtn. Fatin MÜFTÜOĞLU
Rtn. Melis DARAOĞLU

Rotary Vakfı Komitesi
Rtn. Adnan ÖZKAYA

Antakya Rotary Kulübü

Kuruluş Tarihi: 10.03.1986

Kulüp UR No: 28476

Toplantı Günü: Pazartesi

Toplantı Saati: 19.00

Toplantı Yeri : Antakya Şehir Kulübü

Bülteni Hazırlayan: Rtn. Sait GÜNAL

Adres : Kışlasaray Mah. Yıldırım Sok. N0:8/2 Antakya/HATAY

E-Posta: ant.rotaryder@hotmail.com

Dönem Toplantı No : 39
Genel Toplantı Sayısı : 1641
Toplantı Tarihi : 15.04.2019

TOPLANTI NOTLARI

ŞUPPİLULİUMA KOMPOZİSYON YARIŞMASI SONUÇLANDI

Jürimiz arkeolog Josef Naseh ve Kenan Yurttagül, edebiyat öğretmeni ve sekreterimiz Sefer Kaplan iki kategoride birincileri seçti. Gençlerde Damla Aslan, yetişkinlerde Sevgi Ulus birinci oldular. Mansiyon ödülüne Ahmet deveci ve Salih Çolakoglu'nun kompozisyonları layık görüldü. Hatay il Kültür ve Turizm Müdür'ü Hüsnü Işıkgör'ün de katıldığı bir tören yapıldı.

KOMPOZİSYON YARIŞMASI
"ŞUPPİLULİUMA"

Son Tarih
31.01.2019

ÖDÜLLER
Yetişkin Kategorisi
Ödülü
750 TL
Öğrenci Kategorisi
Ödülü
500 TL

*Yarışma tüm Hatay halkına açıktır.
*Yarışma Öğrenci (Ortaokul - Lise) ve Yetişkin olarak iki kategori halinde yapılacaktır.
*Eserler dijital olarak veya yazılı olarak teslim edilmelidir.
*Eserler iki sayfayı geçmeyecek şekilde, dijital olanlar 11pt iki sayfayı geçmeyecek şekilde olmalıdır.
*Her kişi bir eseriyle yarışmaya katılabilir.
*Yarışmaya katılan eserin sonunda kişinin adı, soyadı, iletişim numarası ve mail adresi bulunmalıdır.
*Eser gönderim adresi: hataysuppiluliuma@outlook.com
*İletişim : 0534 505 48 58

Antakya Rotary Kulübü

Yetişkinlerde Sevgi Ulus birinci oldu

Şuppiluliuma Kompozisyon Yarışmasında ödül alanlar ve Yarışma jürisi birlikte

Yetişkinlerde Sevgi Ulus
1. cilik ödülü aldı
Kompozisyonu ➡

Şuppiluliuma'ya

Toplumlar değiştikçe, gelişimler ve değişimler yaşandıkça, mekanlar yaşanmışlıklarla doldukça geçip giden bir kavram var; zaman. Zamanın eski olduğunu düşünmesem de benim şu an varlığını sürdürdüğüm topraklarda, var olmadığım anda varmışsın sen. Hem de çok öncelerinde.

Genetik aktarımlarımızın hangi evresini denkelştirip özelliklerimizi benzer kıldık bilemem ama gözlerim en az seninkiler kadar iri iri açılmış ve şaşkın bakıyorlar bu dünyaya. Senden başlayıp bana gelmem meşakkatli bir durum. Bu yüzden bilinenden bilinmeyene ilkesini kullanacağım. Tıpkı senin de bildiğin ve inandığın doğrular uğruna 'Telepinu' fermanını çiğneyip bilinmez başarılarla ulaşman gibi ulaşıyorum bu dünyada başarılarla. Önce kendimi geliştiriyorum. Yarıştığım kişiler kardeşlerim de olsalar; rekabete düşkün olduğum ve insanlığı iyiye yöneltecek her bilgiye ve duruma ulaşmak için acıyamıyorum onlara. Nam salıyorum başarılarımla. Seninki kadar olmasa da bukleli saçlarımı bu namların

rüzgarlarında dalgalandırıyorum. O devasa heykelindeki gibi 'Yumurtanızı kırın ve sınırlarınızı aşın!' nidasıyla kabuğunu kırıp yarısı kafanda kalmış gibi muzipçe aksesuarlarla gizliyorum buklelerimi. Ya da savaşa her daim hazır bir asker gibi başımı koruyacak, stratejilerimi ve estetiğimi yansıtacak başlığın gibi mi demeliydim.

Gücümü arttırmak, bağlılıklarımı güçlendirmek ve mirasımı bölmemek için akıllıca anlaşmalar yapıyor, evliliklerle akrabalarımı ve toparklarımı (evrenimi) genişletiyorum. Genişleyen topraklarımdaki insanlara hoşgörölü davranıyor, adaleti zihnimden ve kalbimden evrenime yansıtıyorum. İnanişimin zincirlerinde asılı kalmıyor senin gibi her dini inanişaya saygı duyuyor kendimi ve ülkemi bu biçimde güç oluşturmuş gruplardan koruyorum. Heykelinin yanında bir boğa varmış. Hattükle sinin bin tanrısından baş tanrı, dağların üstünde bulunan. Şayet onun yanında bulunmasını sen istediysen bir ortak yanımız daha. İkimiz de dağlara hayranlık duyuyor ve onun korumacılığını üstleniyoruz. Ve inançlarıma bağlı bir hayat hüküm sürüyorum. Senin gibi tüm inanişlara saygılı kendi

inancıma bağımlı bir hayat.

Benim de bir bitkim var her durumda yanımda olmasını istediğim ve anlamlar yüklediğim. İşte bir benzerliğimiz daha elindeki başak. Çünkü üremek ve üretmek zorundayız. Öğrenmek ve devam ettirmek zorundayız. Hakim olduğumuz her toprağın maharetini en üst düzeyde açığa çıkarmak bununla kuraklıkların önüne geçmek zorundayız. Üreten her zihin, her mekan ve her toprak ile korunma ihtiyacı zuhur eder. İşte bu yüzden diğer elindeki bıçakla neyi kastettiğini iyi anlarım ben.

Sen Şuppiluliuma! Akdeniz korsanlarına yenilmeyip, Hattuşaş'a tahılları ulaştırıp kıtlığa son veren savaşçı. Sen Geç Hitit Dönemini imparatorlukla taçlandıran kral. Ben Sevgi. Yaşadığım topraklara ve bu topraklardaki yüreklere girmeyi amaç edindiğim öğrenen öğretmen. Seninle benzeşmekten onur duydum. Aramızda Dünya zamanıyla binlerce yıl olsa da benzerliğimizle aynı mekandayız. Ve aramızdaki mekansal ortaklığımızdan çok daha fazlası bilmeni istedim.

SEVGİ ULUS

TOPRAĞIN ALTINDAKİ GEÇMİŞ

Kurtarılmayı bekleyen bir ülkenin kralyıldım artık. Seferler düzenleyip antlaşmalar yaparak ülkeyi yeniden canlandıracaktım. İlk olarak Arzawa ve Kaşkalar'a seferler düzenledim. Ülkem için kazandığım ilk zaferimdi Tuvanuva'ı geri almak. Böylelikle Hattuşaş yeniden yönetim merkezi olmuştu. Daha sonra Anadolu içinde güvenliği pekiştirmek için Aziz-Hayaşa ülkesi ile bir tür saldırmazlık ve askeri ittifak antlaşması yaptım. Antlaşmayı pekiştirmek için kızımı da bu ülke kralı Hukkana'ya verdim. Yavaş yavaş siyasal durumumuzu güçlendiriyordum. Ülkenin diplomatik alanları dışında kıtlığına da bir çözüm bulmam gerekiyordu. Mısır kralı, biz Hattuşaş'a bol miktarda tahıl göndermek istedi. Tabiki bu tahıllar gemiler aracılığıyla denizden gelecekti. Tek

Gençlerde Damla Aslan

1.cilik ödülü aldı. Kompozisyonu ➡

sorunumuz korsanlardı. Onlarla savaşmak zorunda kalsak da biz kazandık ve kıtlığı önlemiş olduk. Suriye seferinden sonra getirilen tutsakların taşıdığı bir veba salgını sırasında hayatımı kaybettim. Beni simgeleyen bir heykelim yapıldı. Heykelimin bir elinde mızrak bir elinde başak vardı. Benim düşüncelerimi yansıtıyordu bu heykel. Aradan aylar, yıllar, yüzyıllar geçti ve ben toprağın derinliklerine dimdik gömüldüm. Belki sesimi duyan olur da gün yüzüne çıkabilirim düşüncesiyle beklemeye başladım. O gün beklememin son bulacağını biliyordum. Sesimi duymuşlardı, altında olduğum toprak kazılı-

yordu. Evet evet buldunuz beni. Sapasağlam çık-tım çıkarılmayı beklediğim yerden. Bir yere götür-düler beni, nereye olduğunu sonradan anlamıştım. Müzeydi burası, bir sürü insanın geldiği gördüğü yerdi. Ne kadar mutlu olmuştum insanlarla birlikte olacam diye, anlatamam. Onları, o güzel insanları beklemeye başladım. Gelsinler de hayat hikayemi dinlesinler gelsinler de beni görsünler diye o kadar heyecanlıydım ki. Bekledim, bekledim, bekledim...

Damla ARSLAN

Mansiyon ödülüne layık görülen Ahmet Deveci ve Kompozisyonu

Merhaba! Heykel için bir araya gelmişsiniz. Ne anlatmak istiyor diye düşünüp duruyorsunuz da hiç mi aklınıza gelmedi kendisine sormak? Taş zannettiğiniz o şey yaşıyor! Canlı olmasaydı böyle bakabilir miydi hiç?

Konuştum kendisiyle, sordum ve öğrendim yüzündeki ifadenin sebebini. Bilmiyorsunuz madem, anlatayım o halde.

Kendisi sizin de çok iyi bildiğiniz gibi Hitit sonrası Anadolu devletlerinden Pattina-Unqi kralı ve yaklaşık olarak 2900 yıl önce, bugün adına Hatay dediğimiz yerde yaşamış. Adı da "ŞUP Pİ LU Lİ U MA" imiş.

Ülkesi dünyanın en bereketli yeri imiş. Toprak bire bin verirmiş. Burada yetişen her biri diğerin-

den farklı buğdayın, yemişin, otun, sebzenin... tadı dillere destanmış.

Hatay, Türkiye'nin ve hatta dünyanın en zengin flora ve faunasına sahipmiş. Çeşit çeşit ceylanlar, aslanlar, tilkiler, keçiler... kara hayvanları varmış. Cins cins kuşlar havalandıklarında güneşi karartacak kadar çok imişler. Ördekler, kazlar ve diğerleri öyle bol ve lezzetli imiş ki hiç kimse açlık çekmemiş. Sadece kuşlar değil, balıklar da türlü türlü imiş. Göl balıkları, nehir balıkları, deniz balıkları bin bir çeşitte ve bol imiş, damak çatlatırmış.

Üstelik bunları sadece bugün gibi az sayıda hali vakti yerinde olanlar değil herkes yermiş. Zaten zengin/fakir yokmuş, eşitlik varmış, insanlar özgür imiş ve Pattina-Unqi halkı birbirini kardeş bilirmiş.

Yalnız Pattina-Unqi ülkesinde değil komşularda da barış hakimmiş. Bugün ütopya dediğiniz barış ve mutluluk yuvası bir yurt imiş anlayacağınız.

İnsanlar çok sağlıklı imiş. Yöresel tohumlarla, doğal üretim yaptıklarından kanser diye bir hastalığı hiç bilmezlermiş. Salgın hastalık yokmuş. Sosyal hayatın içine karışırken asla aşırıya kaçmazlarmış. Kocaman kral bile basit kıyafetler giyermiş. Öz bakımlarına çok dikkat ederler, her gün bıyık tıraşı olurlarmış. Çok güvenli bir ülkeymiş. Eğitimli ve erdemli insanların yaşadığı ülkede adli olay olmazmış.

Sanata, sanatçıya çok değer verilirmiş. Ressamlar, müzisyenler, heykeltıraşlar, tiyatrocular, yazarlar... çok değer görürmüş. En çok sanatçılar

ve gazeteciler kendisini eleştirir, ülkenin iyiliği için iyi, doğru, güzelden başka ülkedeki kötü, çirkin ve yanlış da korkusuzca söylerler, asla şakşakçılık yapmaz, halkı kandırmazlarmış.

2900 yıl sonra kendisini ilk bulduklarında çok mutlu olmuş ülkesini göreceği için. Uçsuz bucaksız ormanların kesildiğini, yakıldığını görünce çok şaşırılmış. Amik gölünün kurutulduğunu, Asi neh-rinden lağım aktığını, balıkların yaşamadığını, göçmen kuşların konmadığını, balıkların pislikten boğulduğunu, verimli toprakların beton ve asfalt ile yok edildiğini görünce adeta yüreciği göğsüne sığmaz olmuş.

Özgür insanların teknolojinin ekranlarına zincirli olduğunu, halkın her anının güvenlik gerekçesi ile izlendiğini, aslında herkesin açık bir hapishane-de tutsak olduğunu görünce gülüşü donmuş yü-zünde.

Bolluk bereket yuvası topraklarda açlık ve yok-sulluk olduğunu duyunca düşmüş yüzü.

Yanı başımızdaki komşularımızın savaşa bo-ğuştüğünü, milyonlarca mültecinin ülkemize sığın-dığını, ülkemizin demografik yapısının değiştiğini, halkın Araplaştığını öğrendiğinde beynine kan hü-cum edip yüzü şişmeye başlamış.

Halkın sessizliğini gördüğünde gözlerine inana-mamış. Gözleri yuvalarından fırlamış.

Dün yanıındaydım. Mutsuz, daha kötüsü umut-

suzdu. Duyarsız, tüketici, nemelazımcı, rabbena hep bana diyen, gemisini yürüten kaptan olmakla övünen, bilim ve teknolojiyi kötü kullanan, medya ile aldatılan, yönetilen, yönlendirilen insanlara ba-kıp üzöldüğünü görünce sarıldım ona. Cesaretin, umutsuzluğa rağmen hayatta ilerleyebilme yetisi-ne sahip olmak demek olduğunu; Atatürk gençli-ğinin cesur olduğunu söyledim. Gençliğin bilime yaslanan akılla düşündüğünü; bilgelikle yol bulup hayata geçen, güzellikle süslenen çalışmalarından bahsettim. Atatürk gençliğinin laik, bilimsel ve in-sancıl ilkelerini düstur edindiğini söyledim. Sınırla-rı erdemlerle çizilmiş özgürlük, ne denli zor olursa olsun adaletle yaslanan eşitlik ve her çatlağı sıva-yacak/onaracak kardeşliği gözetken gençliğimizi anlattım. Atatürk gençliğinin kendini bildiğini, ken-dini bu yönde geliştirip, değiştirip dönüştürdüğü-nü; çok şükür ki bugün artık her yerde olduklarını söyledim kendisini avutmak için.

İki damla yaş süzöldü taş zannettiğiniz gözlerin-den. "Hani neredeler?" diye sordu sonra.

Demem o ki; Hatay'ın, Türkiye'nin halindenmiş yüzündeki ifade. Her bir Atatürk genci zifiri karan-lıkta fırtınalı denizde yalpalayan gemiye/yolculara yol gösteren fener olup "buradayım" diyebildikçe yüzü değişecek, anladım. Güleceğini görecekimiz aydınlık günler yakında; inanıyorum.

Ahmet Deveci

Mansiyon ödölüne layık görölen Salih Çolakoğlu ve Kompozisyonu

Bir taş parçası ne ifade edebilir ki? Yıllar öncesi atalarımız tarafından bulunmuş bir taş önce gö-rölmüş, dokunulup hissedilmiş sonra hayal edilip başlanmış yontulmaya. Bugün ise, yüz yıllar sonra bu yontulmuş taş binlerce insan tarafında görölüp herkesin beyninde değişik fikirler yaratmakta baş-ka bir değışle kendi geleceğine yani bizim hayat-larımıza dokunabilmekte. Bu dokunuşu küçük mü buldunuz? Bir fikirle başlamaz mı her şey, kıvılcım gibi önce siz, sonra çevreniz, en sonunda tüm dün-ya değışir belki.

Heykele baktığımızda bir elinde buğday başa-ğı vardır diğesinde ise mızrak. Tarım devriminin simgesi olan buğday insanı ve yaşayışını tümüyle

etkilemiştir. Eliyle sıkıca tuttuğu buğday başağıyla bereketin, verimin elinde olduğunu düşündürür insana. Değer vermiş olacak ki sahip olduğu iki elinin birinde tutmaktadır. Oysaki bu kadar değer verdiğimiz bir şeyin kölesi olabileceğimiz aklı-na gelmemiş olabilir heykelin. Egomuzu besleyen kötü tutkularımız, maddi zenginliklerimiz, hırslarımız, tatminsizliklerimiz özgürlüğümüze vurulan zincirler değil midir? Bu kadar hakkını yemeyeyim belki de bir uyarı niteliğindedir insanlığa siz buğdaya hükmedin o size etmesin demek istemektedir. Diğer elinde taşıdığı mızrağın ise uyarı olma ihtimali daha yüksektir muhtemelen. Eskiden kar-nını doyurmak, avlanmak için kullandığı mızrağı insanları avlamak için kullanmak onu şaşırtmış olabilir belki bu yüzden gözleri yuvalarından fırlayacak gibidir. Her şeyi görmeye çalışmakta veya karşısındakini bilgisiyile korkutmak istemektedir.

Bugün heykeli yapanları tanımıyoruz bizi göremeyeceklerini bilerek gözlerini kocaman açmış bir heykel bırakmışlar bize, evet bizi göremediler ama sanat yoluyla çok şey görmemizi sağladılar. Aynı toprakları paylaştığımız bu insanlara sonsuz teşekkürler.

A.Salih Çolakoğlu

MUTLU GÜNLERİMİZ

- 15 Nisan Faiz HAYTOĞLU
- 16 Nisan Nadire GÜNAL
- 17 Nisan Atilla YILMAZ
- 18 Nisan Fatoş KAYA
- 20 Nisan Firuz HARBİYELİ
- 21 Nisan Naim HABİP
- 19 Nisan Erman Rasim GÜNAL
- 19 Nisan Alper YAZIRLIOĞLU

**DOĞUM GÜNÜ
KUTLU OLSUN**

2019 - 2020 DÖNEM TEMA VE LOGOSU BELLİ OLDU

UR 2430. BÖLGE KONFERANSI
MERSİN TOROS ROTARY KULÜBÜ
VE BAKÜ KHAZAR ROTARY
KULÜPLERİNİN ORTAKLIĞIYLA
AZERBAYCAN/BAKÜ'DE
09-12 MAYIS 2019
TARİHLERİNDE
GERÇEKLEŞTİRİLECEKTİR.

<https://konferans2019baku.org/>